

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobců: **a) V. S., b) nezl. J. S., c) nezl. Z. S.**, všichni zast. Mgr. Silvií Rymlovou, advokátkou, se sídlem náměstí Republiky 2/1, Opava, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 8. 2018, č. j. OAM-965/ZA-ZA10-ZA17-2017, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 6. 2019, č. j. 61 Az 36/2018 - 53,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovené zástupkyni Mgr. Silvií Rymlové, advokátce, se sídlem náměstí Republiky 2/1, Opava, **se n e p ř i z n á v á** odměna a náhrada hotových výdajů za zastupování žalobců v řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobci (dále „stěžovatelé“) se kasační stížností domáhají zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě, kterým byla zamítnuta jejich žaloba proti výše uvedenému rozhodnutí, kterým žalovaný neudělil stěžovatelům mezinárodní ochranu podle § 12 až § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

[2] Nejvyšší správní soud v rámci standardních procesních úkonů prověřoval aktuální pobyt stěžovatelů a zjistil, že ze systému AZYL II MVČR, ve kterém jsou evidovány údaje o žadatelích o mezinárodní ochranu, jsou dostupné informace pouze do dne 6. 8. 2019. Obrátil se proto na žalovaného a na cizineckou policii s dotazem, zda se stěžovatelé nadále zdržují v Pobytovém středisku Havířov, případně kdy je opustili a jaké je aktuální místo jejich pobytu (přípis ze dne 26. 8. 2019, č. j. 4 Azs 300/2019 - 36 a ze dne 2. 9. 2019, č. j. 4 Azs 300/2019 - 53). Ze strany žalovaného mu bylo sděleno, že stěžovatelé dne 6. 8. 2019 pobytové středisko opustili a jejich další pobyt není znám (přípis na č. 1. 37 spisu). Cizinecká policie pak Nejvyššímu správnímu soudu sdělila, že stěžovatelé pobývají ve Spolkové republice Německo.

[3] Vzhledem k tomu, že místo pobytu stěžovatelů nebylo možné zjistit, soud postupoval podle § 33 písm. c) zákona o azylu, dle kterého soud řízení zastaví, pokud žadatel o udělení mezinárodní ochrany v průběhu řízení vstoupil na území jiného státu.

[4] O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., dle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení o kasační stížnosti zastaveno.

[5] Ustanovené zástupkyni soud nepřiznal odměnu za zastupování stěžovatelů, neboť v řízení neučinila žádný úkon právní služby ve smyslu § 11 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. října 2019

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu